

F. t. l. vedr. adoptionsloven

rer tilsyn med samrådene efter regler fastsat af justitsministeren.

Kompetencen til at fastsætte generelle regler om godkendelse som adoptant og om adoptionssagers behandling skal efter forslaget fortsat ligge hos justitsministeren (Civilretsdirektoratet), jf. adoptionslovens § 25.

3.3.3. Placering af samrådene og samrådssekretariatene

Efter Justitsministeriets opfattelse vil der næppe med hensyn til ensartethed i afgørelserne om godkendelse som adoptant eller med hensyn til sagsbehandlingstid m.v. være væsentlige fordele forbundet med som foreslået af et mindretal i Adoptionsudvalget at flytte samrådene og samrådssekretariatene fra amtskommunerne til statsamterne.

Amtskommunerne besidder betydelig faglig ekspertise vedrørende børns vilkår og udviklingsmuligheder, og der vil derfor næppe heller med hensyn til sagsbehandlingens og samrådsafgørelsernes kvalitet kunne vindes noget ved en sådan flytning. Det forhold, at adoptionsbevillingen udstedes af statsamtet, kan efter Justitsministeriets opfattelse heller ikke begrunde en flytning.

Justitsministeriet foreslår derfor i overensstemmelse med flertallet i udvalget, at samrådene og samrådssekretariatene som hidtil skal henhøre under amtskommunerne.

4. De formidlende organisationer

4.1. De gældende regler

Adoptionsformidlingen af udenlandske børn varetages af de formidlende organisationer Adoption Center, DanAdopt og Terre des Hommes, som justitsministeren efter adoptionslovens § 30 har givet tilladelse til at yde adoptionshjælp.

Justitsministeren (Civilretsdirektoratet) har i de formidlende organisationers autorisationer fastsat de nærmere rammer for organisationernes virksomhed og fører tilsyn med overholdelsen heraf. Om de formidlende organisationers virksomhed og om omfanget af tilsynet med organisationerne henvises til *betænkningen* kapitel 9, side 160 ff.

En sag om adoption af et udenlandsk barn indledes ved, at ansøgerne retter henvendelse til en af de tre godkendte formidlende organisationer, der herefter på ansøgernes vegne indsender en ansøgning om godkendelse som adoptanter til amtskommunen.

Der er imidlertid efter adoptionsloven i princippet ikke noget til hinder for, at ansøgere i Danmark søger at gennemføre en privat fremmedadoption uden bistand fra en formidlende organisation. Om private

fremmedadoptioner henvises til *betænkningen* side 153-154. Den bemyndigelse, som justitsministeren efter adoptionslovens § 30, stk. 3, har til at fastsætte regler om, at personer, der ønsker at adoptere, pålægges at søge bistand hos en godkendt formidlende organisation, er således ikke udnyttet.

4.2. Adoptionsudvalgets overvejelser

4.2.1. Betingelserne for autorisation

Adoptionsudvalgets flertal (alle bortset fra Adoption og Samfunds repræsentant) finder ikke, at der er grundlag for at ændre på kravene til organisationer, der ønsker at få autorisation til adoptionsformidling.

Et *mindretal i udvalget* (Adoption og Samfunds repræsentant), der i øvrigt er kritisk over for de gældende autorisationers indhold, finder, at der bør opstilles specifikke krav således, at enhver organisation, der opfylder betingelserne, kan og skal autoriseres.

Der henvises til *betænkningen* side 182-183.

4.2.2. Tilsynet med de formidlende organisationer

Der er i Adoptionsudvalget enighed om, at der bør ske en styrkelse af tilsynet med de formidlende organisationers virksomhed. Det skyldes bl.a. Haagerkonventionens krav til tilsynsvirksomheden samt forslaget om en ændret procedure for godkendelse af udenlandske matchingforslag, der er omtalt nedenfor under pkt. 11.

Et *flertal i udvalget* (alle bortset fra Adoption og Samfunds repræsentant) foreslår, at tilsynet med de formidlende organisationers behandling af udenlandske matchingforslag og med organisationernes virksomhed i udlandet henlægges til Adoptionsnævnet.

Det almindelige tilsyn med de formidlende organisationer, herunder med de organisationsmæssige og økonomiske forhold, samt beføjelserne til eventuelt at skride ind over for organisationerne, bør derimod efter flertallets opfattelse fortsat ligge hos Civilretsdirektoratet, der har har meddelt organisationerne autorisation. Der henvises til *betænkningen* side 139-140.

Et *mindretal i udvalget* (Adoption og Samfunds repræsentant) finder, at tilsynet med de formidlende organisationer bør forblive i Civilretsdirektoratet, men at tilsynsopgaverne bør opprioriteres. Der henvises til *betænkningen* side 144-145.

Mindretallet har i øvrigt på en række punkter rejst kritik af de formidlende organisationers og tilsynsmyndighedens virksomhed. Disse kritikpunkter - som de formidlende organisationer finder er overraskende og udokumenterede - vil blive søgt afklaret i en dialog mellem de formidlende organisationer,